

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa M. K. przeciwko (...) spółce akcyjnej w Ł. o zapłatę 35.498,17 zł w punkcie 1 uchylił nakaz zapłaty z dnia 19 maja 2014 r. wydany w sprawie XIII GNc 967/14, w punkcie 2 oddalił powództwo oraz w punkcie 3 zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.167,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zarzucając mu naruszenie:

1. przepisów prawa materialnego, a to art. 498 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, iż zarzut potrącenia oraz oświadczenie o potrąceniu są zasadne podczas gdy nie były spełnione przesłanki warunkujące możliwość skutecznego potrącenia.
2. przepisów prawa procesowego, a to art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wyjaśnienia w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku przyczyn, z uwagi na które Sąd uznał powództwo za nieuzasadnione oraz dla których uznał skuteczność podniesionego zarzutu potrącenia.

W oparciu o powyższe, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie o utrzymaniu w mocy wydanego w sprawie nakazu zapłaty ewentualnie o uchylenie wyroku oraz przekazanie spawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację, pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna i jako taka podlegała oddaleniu.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało oparte na ustaleniach szczegółowo przedstawionych w jego uzasadnieniu. Z ustaleń tych wynika, że powód wyrządził pozwanej szkodę wskutek nienależytego wykonania umowy z dnia 1 kwietnia 2005 r., której przedmiotem było wykonanie obowiązków ochrony zaplecza budów, odcinków robót budowlanych realizowanych przez (...) S.A. (pozwaną). Pozwanej przysługiwały zatem wierzytelności z tytułu odszkodowania, których istnienie i wysokość zostały wykazane prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 7 października 2015 r., sygn. akt XIII Ga 416/15, którym zasądzono od M. K. na rzecz spółki (...) S.A. wierzytelność w kwocie 22.622,95 zł i kwotę 2.013,12 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz zgromadzonymi w niniejszej sprawie dokumentami i opinią biegłego z zakresu wyceny m.in. urządzeń mechanicznych, w której biegły wycenił wartość skradzionego w dniu 3 października 2012 r. mienia na kwotę 15.750 zł.

Sąd Okręgowy w całości podziela te ustalenia i przyjmuje je za własne, zwłaszcza że podstawa faktyczna zaskarżonego wyroku nie została w apelacji podważona. Skoro zatem apelujący nie podniósł zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. ani błędnych ustaleń faktycznych, Sąd Okręgowy jest związany ustaleniami Sądu Rejonowego co do stanu faktycznego sprawy. Związanie to oznacza, że sąd drugiej instancji nie bada i nie rozważa wszystkich możliwych naruszeń prawa procesowego popełnionych przez sąd pierwszej instancji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2010 r., V CSK 448/09).

Chybiony przy tym okazał się zarzut naruszenia przepisu prawa procesowego, tj. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wyjaśnienia w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku przyczyn, z uwagi na które Sąd uznał powództwo za nieuzasadnione oraz dla których uznał skuteczność podniesionego zarzutu potrącenia. Sąd Okręgowy wskazuje, iż motywy zaskarżonego orzeczenia zawarte w jego uzasadnieniu są czytelne, a samo rozstrzygnięcie – mimo pewnej

lakoniczności uzasadnienia – poddaje się kontroli instancyjnej. Uzasadnienie skarżonego wyroku spełnia wszelkie przewidziane prawem wymagania, jest spójne i kompletne, zawiera wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które Sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku przytoczeniem przepisów prawa.

Rozstrzygając o zarzucie potrącenia, sąd powinien ocenić, czy wierzytelność potrącana istnieje i w jakiej wysokości. Ocena ta jest dokonywana, biorąc pod uwagę wymagania stawiane wobec pozwu w zakresie określenia żądania, przytoczenia okoliczności faktycznych oraz wskazania dowodów, w szczególności dokładnego określenia wierzytelności, jej wysokości, wykazania jej istnienia oraz wyrażenia woli potrącenia w celu wzajemnego umorzenia skonkretyzowanych wierzytelności (por. wyr. SA w Łodzi z 21.5.2013 r., I ACa 34/13, Legalis; wyr. SA w Warszawie z 21.11.2013 r., I ACa 826/13, Legalis; wyr. SA w Łodzi z 1.2.2016 r., I ACa 1070/15, Legalis).

Niewątpliwie, pozwany przedstawiając prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 7 października 2015 r. w sprawie XIII Ga 416/15 wykazał istnienie wierzytelności w kwocie 22.622,95 zł z tytułu odszkodowania.

Druga z wierzytelności pozwanego, która powstała również wskutek nienależytego wykonania umowy przez powoda, została wykazana dowodami w postaci meldunku o kradzieży z dnia 3 października 2012 r. sporządzonego przez kierownika budowy K. K., wpisem w książce dyżurów oraz oświadczeniem powoda z dnia 10 stycznia 2013 r., że skradziony w dniu 3 października sprzęt pozwanego został oddany pod ochronę powodowi, a także zgłoszeniem przez pozwanego szkody do zakładu ubezpieczeń.

Nie jest zatem tak, jak wskazuje apelujący, że w toku niniejszego postępowania nie została w żaden sposób przesądzona jego odpowiedzialność za tę szkodę. Skoro, jak wskazano na wstępie niniejszego uzasadnienia, apelujący nie kwestionował ustalonego stanu faktycznego sprawy, chybione są w konsekwencji jego twierdzenia o braku odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie.

W tym miejscu należy wskazać, że ustalenie w toku niniejszego postępowania innej wysokości szkody wynikającej z kradzieży w dniu 3 października 2012 r. (15.750 zł zamiast wskazanej przez pozwanego kwoty 17.652,47zł) i w konsekwencji wierzytelności pozwanej nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem pozwana przedstawiła do potrącenia wierzytelność, która w łącznej wysokości (38.372,95 zł) przekraczała roszczenie powoda dochodzone w niniejszej sprawie (35.498,17 zł).

W pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia, Sąd I instancji wskazał zatem okoliczności, z których wynika istnienie i wysokość wierzytelności pozwanego, a w konsekwencji ocenił ich wymagalność i możliwość ich potrącenia stosownie do art. 498 § 1 k.c. Chybiony okazał się zatem zarzut apelującego naruszenia przez Sąd Rejonowy powołanego przepisu.

Zgodnie z art. 498 § 1 k.c., gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej (art. 498 § 2 k.p.c.).

Bezspornie, zarówno wierzytelność powoda dochodzona pozwem, jak i wierzytelność pozwanej wynikająca z nienależytego wykonania przez powoda umowy z dnia 1 kwietnia 2005 r. są wierzytelnościami pieniężnymi, wymagalnymi oraz mogą być dochodzone przed sądem. W dacie złożenia przez pozwaną oświadczenia o potrąceniu, tj. 5 lipca 2013 r. obie wierzytelności pozwanej istniały, zaś obowiązek zapłaty odszkodowania ciążył na powodzie już od chwili powstania szkody, a stał się wymagalny od chwili wezwania powoda do zapłaty.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powód przegrał sprawę w całości, w związku z czym powinien zwrócić pozwanej poniesione przez nią koszty procesu. Sąd Okręgowy zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej zostało ustalone na podstawie § 2 pkt. 5 w zw. z § 10 ust.1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym od 27 października 2016 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.).

Beata Matysik Krzysztof Wójcik Jacek Leśniak